

5491

Forespørgsel til Indenrigsministeren af Ernst. m. Bl.

5492

at de skulde være over Statens Kræfter, maa jeg paa det Bestemteste modsigse Nødtigheden af hans Bemærkninger. Dette Anlæg har endnu ikke ligget over Statens Kræfter, og af de hidtidige Resultater kan der ikke udledes noget som helst Bevis for, at disse Anlæg ikke ville blive rentable.

J. A. Hansen: Da det ærede Medlem fra Nøestilde (A. Hage) altid har vist, at han er meget bange for Jernbaneanlæg, er det ikke saa underligt, at han idag er kommen til at gjentage sine Grundringer dertil. Det forekommer mig nu ikke, at det, han sagde derom, havde meget Værd; thi det er jo en Ting, som vi Alle vide, at det koster Penge at bygge Jernbaner; det have vi vidst før idag, det have vi havt fuldkommen Leilighed til at erfare, naar der har været Spørgsmaal om at udrede Midler dertil. En anden Frygt, som det ærede Medlem havde, er fuldstændig ubegrundet, naar han nemlig er bange for, at vi skulle bygge store Jernbaner paa vore smaa Der. Det er jo umuligt at bygge store Jernbaner paa smaa Der, og han kan derfor være ganske rolig for, at dette ikke vil skee. Naar det ærede Medlem fremdeles sagde, at Jernbanebygningerne blive beslattede uden mindste Hensyn til — som han sagde — at Landets Kræfter kunne bære de dermed forbundne Udgifter, saa er dette heller ikke rigtig, thi det har jo netop vist sig ved de Beslutninger, der her ere tagne, at der har været taget dette Hensyn, og anderledes vil det vist heller ikke gaae i Fremtiden.

Da ikke flere ønskede Ordet, var Forespørgslen sluttet.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var

Forespørgsel af Folkethingsmændene for Svendborg Amts 7de Valgkreds, Veile Amts 6te Valgkreds og Ribe Amts 3die Valgkreds, til Indenrigsministeren.

(Forespørgslen findes i Folkethingstidenden Sp. 1150.)

25de Februar,

Steenstrup: Jeg maa paa mine egne og Medforslagsstilleres Begne meget beklage, at den Forespørgsel, vi stille, ikke angaaer Jernbaner, thi saa kunde vi forud være overbeviste om, at vi vilde finde Støtte hos den høttærede Indenrigsminister. Vort Spørgsmaal angaaer vel Gjenstande, der kunne løbe meget hurtigt, men som dog blive stående paa Stedet. Møller kunne ikke komme ud af Stedet, og det er netop vor Forespørgsels skjulte Anse, at ligesom disse Gjenstande ere blevne stående, er den høttærede Indenrigsminister ogsaa bleven stående paa det samme Standpunkt i dette Spørgsmaal, som da han tiltraadte sit Ministerium. Forespørgslen angaaer nemlig Ministerens Stilling overfor Møllerne i de forhenværende slesvigiske Districter, og jeg skal i Betragtning af Thingets Tid komme med en ganske kort historisk Udvikling af disse Mølleres Stilling siden Freden. Den første Udtalelse angaaende Befolkningens Stilling i de incorporerede Districter overfor Lovgivningen foresaldt i Landsthinget fra den daværende Finansminister, nuværende kongevalgt Medlem af Landsthinget, som udtalte, at Lovgivningen i disse Districter ikke vilde blive forandret, uden at man hørte Befolkningen. Dette Løfte blev ikke holdt, og jeg kan give dette mit Bifald, forsaavidt der var Tale om at høre hele Befolkningen, Mand for Mand eller i større Samlinger; men dette Løfte blev ikke engang holdt, forsaavidt angik, at man ikke vedtog Love om disse Districter, forinden man fik Repræsentanter fra dem. Deri ligger det Uheldige overfor det nærværende Spørgsmaal. Da Loven af 16de Februar 1866 blev vedtagen, havde disse Districter ingen Repræsentanter i Rigsdage, hvilket jeg tillader mig at tro kunde have været muligt. Den Lov, som udkom angaaende disse Districters Forhold med Hensyn til Lovgivningen, er af 16de Februar 1866, og til at udarbejde Udkastet til denne Lov var der nedsat en Incorporationscommission, som ogsaa fandede Medlemmer, der besad localt Kendskab til disse Districter. Lovforslaget kom for i Samlingen 1864—65, og senere i Samlingen 1865—66, og det var en fælles Ud-